

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2008. május 14. és 15. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **az V.rendű vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2007. szeptember 25. napján - **nyilvánosan** - kihirdetett **13.B.366/2007/2.** számú ítéletének az **V.r., a VI.r., a VII.r. és a XIII.r.** vádlottakra vonatkozó részét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

az V.r. vádlott cselekményeit

2 rb. kábítószerrel visszaélés büntettének [Btk. 282. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont és Btk. 282/A. § (1) bekezdés];

a VII.r. vádlott tényállás VII/3. pont alatti cselekményét

1 rb. kábítószerrel visszaélés büntettének [Btk. 282/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (7) bekezdés b) pont I. fordulat] **m i n ő s í t i .**

az V.r. vádlott büntetését 6 (Hat) év börtönre és 5 (Öt) év közügyektől eltiltásra s ú l y o s í t j a .

az V.r. vádlottal szemben 45.450 (Negyvenötezer-négyszázötven) forintra,

a VI.r. vádlottal szemben 71.000 (Hetvenegyezer) forintra,

a VII.r. vádlottal szemben 35.700 (Harmincötezer-hétszáz) forintra,

a XIII.r. vádlottal szemben 17.500 (Tizenhétezer-ötszáz) forintra vagyonek Kobzást r e n d e l e l .

Az elsőfokú bíróság által elkobozni rendelt II.855-256/2005. szám alatt megvizsgált ágvégzödés mennyisége helyesen: **4,58 gramm.**

A Csongrád Megyei Rendör-főkapitányság Regionális Kábítószer Laboratóriuma által II.855-253/2005. számon megvizsgált és az ORFK Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti Osztályának (1131 Budapest, Teve u. 4-6.) megküldött 88,8 gramm tömegű delta-9-THC tartalmú ágvégzödést **e l k o b o z z a .**

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségöl

az V.r. vádlott **311.909** (Háromszáztizenegyezer-kilencszázkilenc) **forintot**,
a VII.r. vádlott **326.253** (Háromszázhuszonhatezer-kettőszázötvenhárom) **forintot**,
a XIII.r. vádlott **75.600** (Hetvenötezer-hatszáz) **forintot** köteles megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek az V.r., a VI.r., a VII.r. és a XIII.r. vádlottakra vonatkozó részét

h e l y b e n h a g y j a .

Kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből
az V.r. vádlottat **123.360** (Egyszázhuszonháromezer-háromszázhatvan) **forint**, míg
a VI.r. és a XIII.r. vádlottakat külön-külön **10.296** (Tízezer-kettőszázkilencvenhat)
forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Békés Megyei Bírósági
Gazdasági Hivatal felhívása szerint.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy az V.r. vádlottal szemben az összbüntetési
eljárást folytassa le.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság

az V.r. vádlottat kábítószerfüggő személy által jelentős mennyiségű kábítószerre
elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és kábítószerfüggő személy által átadással
elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 3 év börtönre és
3 év közügyektől eltiltásra,

a VI.r. vádlottat átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 2 év,
végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte, és a börtönbüntetés
végrehajtásának próbaidejére elrendelte a VI.r. vádlott pártfogó felügyeletét,

a VII.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette, átadással elkövetett kábítószerrel
visszaélés büntette, tizennyolcadik életévét be nem
Bf.II.472/2007/30.

töltött személynek kábítószerrel átadva elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és
bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt halmazati büntetésül 2 év 6
hónap börtönre, 3 év közügyektől és 1 év közúti járművezetéstől eltiltásra,

a XIII.r. vádlottat csekély mennyiségű kábítószerre átadással elkövetett kábítószerrel
visszaélés vétsége miatt 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett fogházra
ítélte, és a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejére elrendelte a XIII.r. vádlott
pártfogó felügyeletét.

Rendelkezett az V., a VII.r. - a VI.r. vádlott esetében a végrehajtás elrendelése esetére - vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt kábítószeresek elkobzásáról és a vádlottakat személyenként terhelő bűnügyi költségről.

Az elsőfokú ítélet ellen az V., a VI., a VII. és a XIII.r. vádlott vonatkozásában ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be. Az ítélet a VIII.-XII.r. vádlott esetében első fokon jogerőre emelkedett. Az eljárást az elsőfokú bíróság I.-IV.r. vádlott tekintetében elkülönítette (Békés Megyei Bíróság 13.B.140/2007.).

Az V.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés a vádtól eltérő minősítést támadta, azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság V.r. vádlottat kábítószerfüggő személynek tekintette és cselekményeit a vádtól eltérően az enyhébben minősülő kábítószerfüggő személy által elkövetettnek minősítette. Ezért az ügyészi fellebbezés a minősítés megváltoztatására és ezzel összefüggésben a kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosítására - ide értve a börtön fokozat helyett fegyház fokozat megállapítását is - ;

a VI.r. és a XIII.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését támadta, velük szemben végrehajtandó börtön, illetve fogházbüntetés és közügyektől eltiltás kiszabására;

a VII.r. vádlott esetében pedig hosszabb tartamú, fegyház fokozatban letöltendő szabadságvesztés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabására irányult.

Az V.r. vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A másodfokú eljárásban bizonyítási indítványt terjesztett elő (Bf. 13. sorszám) az V.r. vádlott anyja és volt felesége tanúkénti kihallgatása iránt. Álláspontja szerint e személyek vallomásaikkal igazolni tudják az V.r. vádlott megváltozott magatartását a vádbeli időszakban. Ez pedig szintén az V.r. vádlott kábítószerfüggőségére vonatkozó bizonyítékként értékelendő.

A VI.r. vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést. A VI.r. vádlott írásban indokolt fellebbezésében (Bf. 3. sorszám) fenntartva enyhítésre irányuló fellebbezését, a büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítést is kért. Büntetlen előéletére és arra hivatkozott, hogy az előzetes fogvatartásban töltött idővel a büntetés nála már elérte a büntetési célokat. Szabadulása óta személyi körülményei rendeződtek, a büntetés enyhítése és az előzetes mentesítés pedig munkahelyi elhelyezkedését könnyítené meg.

A VII.r. vádlott és védője a tényállás VII/1-2. pontja tekintetében eltérő minősítés, a 3. pontja tekintetében elsősorban felmentés, másodlagosan eltérő minősítés, a 4. pontját illetően pedig felmentés végett, összességében a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A VII.r. vádlott írásban részletesen megindokolt fellebbezésében (Bf. 15. sorszám) arra hivatkozott, hogy az előzetes fogvatartás megszűnése után családi viszonyai rendeződtek. 2007. novembere óta élettársi kapcsolatban él. Emellett un. kábítószer-elterelő kezelésen is részt vett. Szabadulása óta folyamatosan dolgozik, jelenleg a **(gazdasági társaság megnevezése)**-nél a folyamatos fejlesztési és automatizálási csoport lakatos és gépépítő kivitelezője. Ezért a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését kérte.

A VII.r. vádlott védője is írásban megindokolta fellebbezésüket (Bf. 6. sorszám). Ebben elsősorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, mert álláspontja szerint a vádirati tényállás több tekintetben hiányos és ezeknek a hiányosságoknak a pótlására az elsőfokú bíróság sem hívta fel az ügyészt. Másodlagosan a VII. tényállás egyes pontjait illetően fenntartotta korábban bejelentett fellebbezését, illetve összességében a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A XIII.r. vádlott védője elsődlegesen a Be. 266. § (6) bekezdésében meghatározott okból az eljárás felfüggesztését kérte, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését, pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyész által az V., VI., VII. és XIII.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezést a következő módosításokkal tartotta fenn:

Bf.II.472/2007/30.

Több vonatkozásban indítványozta az elsőfokú ítélet tényállásának kiegészítését, illetőleg helyesbítését, a VII.r. vádlottnak a tényállás VII/3. pontjában részletezett bűncselekmény minősítésének pontosítását, a bűnösségi körülmények korrigálását. Az ügyészi álláspont szerint a VI., XIII. és a VII.r. vádlottnak a tényállás VII/2. pontjában részletezett cselekményének elkövetési magatartása nem az átadás, hanem a forgalomba hozatal. Átiratában a VI. és a XIII.r. vádlott esetében vagyoneklkobzásra is indítványt tett. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül rendelkezett a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságának időpontjáról, a VII.r. vádlott esetében lényegében az enyhítő szakasz indokolatlan alkalmazásával és annak felhívása nélkül aránytalanul enyhe szabadságvesztést szabott ki, továbbá annak végrehajtási fokozatáról sem a törvénynek megfelelően rendelkezett.

Egyebekben a VI., VII. és a XIII.r. vádlott esetében fenntartotta a terhükre irányuló ügyészi fellebbezést.

Az V.r. vádlott vonatkozásában bizonyítás kiegészítését indítványozta. Álláspontja szerint eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a Be. 111. § (5) bekezdésében foglaltak ellenére nem hallgatta meg egymás jelenlétében az V.r. vádlott kábítószerfüggősége kérdésében szakvéleményt készítő két szakértői párost, jóllehet a szakértői vélemények között lényeges eltérés volt. Ezért elsődlegesen azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság részbizonyítás keretében írásban nyilatkoztassa a nyomozás során szakvéleményt adó szakértőket a bírósági eljárásban kirendelt szakértők által adott szakvéleményre. Ha ezzel nem sikerült a két szakvélemény közötti ellentmondást feloldani, úgy a másodfokú bíróság a Be. 125. §-a szerint eljárva a szakértőket egymás jelenlétében hallgassa meg. Harmadlagosan indítványozta, hogy ha ez utóbbi esetben sem sikerül a szakértői vélemények közötti ellentmondást feloldani, úgy a másodfokú bíróság rendelje el újabb szakvélemény beszerzését.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a Be. 349. § (1) bekezdésében részletezett korlátok között a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének bevezető részében a Be. 258. § (1) bekezdés e) pontjában írt rendelkezés ellenére nem tüntette fel, hogy az eljárás nyilvános volt.

Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor az V.r. vádlott kábítószerfüggősége kérdésében eljáró szakértői párosok által adott szakvélemények közötti ellentmondást meg sem kísérelte feloldani. E vonatkozásban lényegében kritika nélkül elfogadta a bírósági eljárásban kirendelt **(1. sz. szakértő neve)** és **(2. sz. szakértő neve)** igazságügyi pszichiátriai szakértők által a szakvélemények közötti ellentmondás okára adott magyarázatát. Erre az eljárási szabálysértésre visszavezethetően a tényállás az V.r. vádlott esetében megalapozatlanná vált, hiszen az elsőfokú bíróság az V.r. vádlott kábítószerfüggőségét illetően a tényállást kellően nem derítette fel [Be. 351. § (2) bekezdés a) pontja].

Az eljárási szabálysértés azonban a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételével kiküszöbölhető volt [Be. 353. § (1) bekezdése]. A másodfokú bíróság a szakértői vélemények közötti ellentmondást megkísérelte akként feloldani, hogy a bírósági eljárásban eljáró **(1. sz. szakértő neve)** és **(2. sz. szakértő neve)** igazságügyi pszichiátriai szakértő szakvéleményét nyilatkozattételre megküldte a nyomozás során eljáró **(3. sz. szakértő neve)** és **(4. sz. szakértő neve)** igazságügyi szakértőknek.

Ez utóbbi szakértői páros azonban továbbra is fenntartotta azt a véleményét, hogy az V.r. vádlott a vádbeli bűncselekmények elkövetésekor nem volt kábítószerfüggő (Bf. 7. sorszám).

Tekintettel arra, hogy a szakvélemények közötti ellentmondás ekképp sem volt feloldható, a másodfokú bíróság a szakértői vélemények közötti különbség tisztázása végett kirendelte az Egészségügyi Tudományos Tanács Igazságügyi Szakértői Testületét. A testület által előterjesztett szakvélemény szerint (Bf. 26. sorszám) az V.r. vádlott sem a vizsgálatkor, sem a vádbeli bűncselekmények elkövetési időpontjaiban nem volt kábítószerfüggő.

A szakvélemény előbb írt megállapítására figyelemmel az ügyész az V.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezést akként tartotta fenn, hogy a Be. 352. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel az elsőfokú ítélet V.r. vádlottra vonatkozó részének hatályon kívül helyezését indítványozta. A VI., VII. és a XIII.r. vádlottak terhére bejelentett fellebbezést az átiratában részletezettek szerint tartotta fenn.

A másodfokú tárgyaláson a vádlottak és védőik fellebbezéseiket a korábban szóban bejelentett, illetőleg a később írásban megindokolt fellebbezéseikkel azonos tartalommal tartották fenn.

Bf.II.472/2007/30.

Az V.r. vádlott védője az ETT szakvéleményére figyelemmel fellebbezését írásban részletesen indokolta (Bf. 29. sorszám). Ebben továbbra is **(1. sz. szakértő neve)** és **(2. sz. szakértő neve)** szakértők által előterjesztett szakvélemény elfogadását, vagyis annak megállapítását kérte, hogy az V.r. vádlott a bűncselekmények elkövetésekor kábítószerfüggő volt. Enyhítésre irányuló fellebbezését azzal a kiegészítéssel tartotta fenn, hogy az V.r. vádlott kábítószerfüggőségének mellőzése esetére a Btk. 87. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a büntetési tételnél enyhébb főbüntetés kiszabását, valamint a Btk. 45. § (2) bekezdése alapján a törvényben előírnál eggyel enyhébb, azaz börtön fokozat megállapítását kérte.

Az V.r. vádlott védője a másodfokú tárgyaláson fenntartotta írásban benyújtott bizonyítási indítványát.

A másodfokú bíróság további bizonyítás felvételét szükségtelennek találta, ezért a védő bizonyítási indítványát elutasította. Az ugyanis a büntetőeljárás során soha nem volt kérdéses, hogy az V.r. vádlott maga is fogyasztott kábítószer. Annak megállapítása viszont, hogy ez a vádlottnál kábítószerfüggőséget eredményezett-e, szakkérdés, amelyre vonatkozóan a másodfokú eljárásban beszerzett ETT szakvélemény nemleges választ adott. Így a további bizonyítástól eltérő tényállás megállapítása nem várható.

Az ítéletábra nem osztotta az ügyésznek az V.r. vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát sem.

Az ügyész által hivatkozott Be. 352. § (1) bekezdés b) pontja szerint megalapozatlanság [Be. 351. § (2) bekezdés] esetében a másodfokú bíróság az iratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól **eltérő tényállást** állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének (részbeni felmentésének) vagy az eljárás megszüntetésének (részbeni megszüntetésének) van helye. A jelen ügyben a másodfokú bíróság a Be. 353. § (1) bekezdése alapján azért rendelt el bizonyítást, mert az elsőfokú bíróság az V.r. vádlott kábítószerfüggősége tekintetében a tényállást nem derítette fel kellően. A másodfokú bíróság ezt a részbeni megalapozatlanságot küszöbölte ki a felvett bizonyítással. A bizonyítékok szabad értékelésének elve és általában a Be. bizonyítási szabályai a másodfokú eljárásban is irányadók (HVG Orac un. kapcsolatos kommentár 7. pótlás 883. oldal). A Be. 352. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel. Nyilvánvaló azonban, hogy a másodfokú bíróság ténymegállapításai nem kerülhetnek ellentétbe a kiegészítéssel vagy helyesbítéssel nem érintett tényállás-részekkel. A másodfokú bíróság nem pótolhatja az elsőfokú bíróság által elmulasztott értékelést sem, illetőleg nem értékelheti újra a teljes bizonyítási anyagot.

A jelen ügyben a másodfokú bíróság nem állapított meg az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállást a kábítószer fogyasztás és a kábítószer átadásának tényét, illetve a kábítószer mennyiségét és hatóanyag tartalmát illetően. Az V.r. vádlott cselekményeit lényegében a vádirati tényállással egyezően állapította meg. Az elsőfokú ítélet tényállását az V.r. vádlott vonatkozásában a felvett bizonyítás eredményeként kizárólag az V.r. vádlott kábítószerfüggőségét illetően változtatta meg. A tettazonosság tehát nem sérült, hiszen a bizonyítással nem érintett tényállás-részek a másodfokú eljárásban is irányadók voltak, illetőleg egyes tényállás-részeket a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján helyesbített illetve egészített ki. Erre figyelemmel az ítéletábra az ügyésznek a hatályon kívül helyezésre irányulóan előterjesztett jogi álláspontját nem osztotta.

A másodfokú bíróság az általa felvett bizonyítás, illetőleg az iratok, valamint a fellebbezéssel élő vádlottak fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozata alapján az elsőfokú ítélet tényállását a következőkkel egészítette ki, illetőleg helyesbítette [Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja, és (3) bekezdése]:

Az V.r. vádlottnak a Tatai Városi Bíróság 1999. április 9. napján jogerős B.164/1997/7. számú ítéletével kiszabott 8 hónap börtönbüntetésének próbaideje 2001. április 8. napján járt le. (Ez a kiegészítés azért bír jelentőséggel, mert a próbaidő

lejártát megelőző elkövetési idő esetén szükségessé vált volna e szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése.)

A Gyulai Városi Bíróság 15.B.38/2004/8. számú ítéletével kapcsolatos próbaidő 2007. március 31. napján, a Szolnoki Városi Bíróság 10.B.2088/2002/2. számú határozatával kapcsolatos próbaidő 2006. február 12. napján, a Szolnoki Városi Bíróság 10.B.1067/2003/21. számú ítéletével kapcsolatos próbaidő 2008. szeptember 5. napján telt volna le eredményesen. Ezeknek a szabadságvesztéseknek a végrehajtását a bíróság utóbb elrendelte, és a büntetéseket az elsőfokú ítélet 10. oldal 2. bekezdésében feltüntetett ítélettel összbüntetésbe foglalta. Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság az összbüntetési ítélet egyik alapítéletének ügyszámát pontatlanul tüntette fel, mert az helyesen: Szolnoki Városi Bíróság 10.B.2088/2002/2. számú ítélete.

Bf.II.472/2007/30.

Az elsőfokú ítélet 9. oldal utolsó bekezdésében részletezett összbüntetési ítélet második alapítélete helyesen a Békéscsabai Városi Bíróság 11.B.6/2006/13. számú ítélete.

A másodfokú bíróság az V.r. vádlott előéleti adatait a következőkkel egészítette ki:

A vádlottat a Miskolci Városi Bíróság 2007. július 2. napján jogerőre emelkedett 37.B.3520/2006/24. számú ítéletével hitelezési csalás büntette, közokirat-hamisítás büntette és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt halmazati büntetésül 1 év börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A Békés Megyei Bíróság 2007. április 26. napján kihirdetett 3.B.174/2006/30. számú ítéletével, ami a Szegedi Ítélőtábla Bf.II.11/2008/9. számú ítéletével 2008. március 20. napján emelkedett jogerőre, a vádlottat folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő adócsalás büntette és folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette miatt halmazati büntetésül 3 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A VI.r. vádlott vonatkozásában a Gyulai Városi Bíróság 17.Bk.184/2004/2. számú végzésével kapcsolatos próbára bocsátás próbaideje 2005. október 17. napján telt le.

Az V.r. és a VII.r. vádlott vizeletmintájából őrizetbe vételüket követően amfetamint mutattak ki.

A VII.r. vádlott esetében a másodikként elvégzett drogteszt időpontja helyesen 2007. február 8. napja (elsőfokú ítélet 11. oldal 2. bekezdés).

A másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú ítélet 10. oldal 4. bekezdésében foglalt azon megállapítást, hogy „az V.r. vádlott 2004. év végétől 2005. novemberéig terjedő időben kábítószerfüggőnek minősül”. A tényállást e körben akként állapította meg, hogy az V.r. vádlott a bűncselekmények elkövetésekor nem volt kábítószerfüggő, ugyanakkor a drogokkal kapcsolatban nem csupán alkalmi fogyasztó volt, hanem nála időszakosan káros használat (abusus) is fennállt, ami átmenetileg mentális károsodást okozott, de idővel sem vezetett függőség kialakulásához.

A VI.r. és a VII.r. vádlott alkalmi kábítószer fogyasztónak minősül.

Az V.r. vádlott a tényállás V. pontjában részletezett bűncselekményeket 2001. április 8. napját követően 2005. november 5. napjával bezárólag követte el.

A VI.r. vádlott 2007. november 26-tól dolgozik a **(gazdasági társaság megnevezése)-nél**. Átlagos havi jövedelme 91.716,- Ft.

A XIII.r. vádlott a vád tárgyává tett cselekményeket 2005. január 3. napja és 2005. november 5. napja között követte el.

Az elsőfokú ítélet 14. oldal 4. bekezdésében írt 10 gramm amfetamin tartalmú speed por minimális tiszta hatóanyag tartalma 0,4 gramm, amely **a jelentős mennyiség alsó határának 4 %-a**.

Az ugyanezen oldal 8. bekezdésében írt 5 db extasy tabletta minimális tiszta hatóanyag tartalma 0,1 gramm, amely **a jelentős mennyiség alsó határának 0,5 %-a**.

Az ugyanitt utolsó előtti bekezdésben írt 5 db extasy tabletta minimális tiszta hatóanyag tartalma 0,1 gramm, amely **a jelentős mennyiség alsó határának 0,5 %-a**. A szintén ugyanitt írt 5 gramm amfetamin tartalmú speed por minimális tiszta hatóanyag tartalma 0,2 gramm, amely **a jelentős mennyiség alsó határának 2 %-a**.

Kiegészítette a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 15. oldal 1. bekezdését azzal, hogy az V.r. vádlott által nem saját fogyasztásra vásárolt kábítószerek tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 71,48 %-a.

Helyesbítette a 15. oldal 2. bekezdését akként, hogy az V.r. vádlott által saját fogyasztásra vásárolt, le nem foglalt kábítószerek együttes hatóanyag tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak minimum **1257,52 %-a**.

Helyesbítette a 15. oldal 4. bekezdését akként, hogy az V.r. vádlott által saját fogyasztásra vásárolt, lefoglalt és le nem foglalt kábítószeres együttes hatóanyag tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak minimum **1294,12 %-a.**

Bf.II.472/2007/30.

Kiegészítette az elsőfokú ítélet tényállásának V/2. pontját akként, hogy az V.r. vádlott **(1. sz. név)-től** legalább 13.500,- Ft-ot, a VIII.r. elítélttől 8.100,- Ft-ot, a VII.r. vádlottól legalább 22.500,- Ft-ot, ismeretlen személyektől legalább 1.350,- Ft-ot, azaz összesen legalább 45.450,- Ft-ot vett át az általa eladott extasy tabletták értékesítése során [VI. nyomozati irat 2542., 2543., 3511. oldal].

Kiegészítette az elsőfokú ítélet tényállásának 15. oldal 1. és 16. oldal 2. bekezdését azzal, hogy az ott megjelölt, %-ban kifejezett értékek a jelentős mennyiség **alsó határára** vonatkoznak.

A tényállás VI. pontjának első bekezdését azzal egészítette ki, hogy a VI.r. vádlott az V.r. vádlottól 2005. október 22-29. napja között 40.000,- Ft-ot, míg 2005. november 5. napján 31.000,- Ft-ot, azaz összesen 71.000,- Ft-ot vett át az általa értékesített speed por ellenében [VI. nyomozati irat 2527. és VIII. nyomozati irat 3350. oldal 3. bekezdése].

Kiegészítette az elsőfokú ítélet 16. oldal utolsó és 17. oldal első bekezdését azzal, hogy az ott írt összesen 50 gramm amfetamin tartalmú speed por minimális tiszta hatóanyag tartalma 2 gramm, illetve az összesen 200 db extasy tabletta tiszta hatóanyag tartalma legalább 4 gramm, amely mind a két esetben **a jelentős mennyiség alsó határának 20-20 %-a.**

Ugyanitt a 17. oldal 5. bekezdését azzal egészítette ki, hogy a VII.r. vádlott által saját fogyasztásra megszerzett, lefoglalt és le nem foglalt kábítószeres hatóanyag tartalma nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, **annak 44,5 %-a.**

Kiegészítette a VII.r. vádlott vonatkozásában a VII. tényállás 2. pontjának első bekezdését azzal, hogy a VII.r. vádlott az általa a XI.r. elítéltnak értékesített 7 gramm speed porért és 14 db extasy tablettáért 35.700,- Ft-ot kapott [IX. nyomozati irat 3864. oldal].

Kiegészítette az elsőfokú ítélet 18. oldal 3. bekezdését azzal, hogy a VII.r. vádlott által átadott, értékesített kábítószeresek együttes hatóanyag tartalma nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, **annak 10,1 %-a**.

Kiegészítette a tényállás VII/3. pontját azzal, hogy a VII.r. vádlott által **(2. sz. név)-nek** átadott kábítószer tiszta hatóanyag tartalma nem éri el a csekély mennyiség felső határát, annak 36 %-a.

Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának 24. oldaláról e tényállási pontba utalja azt, hogy "**(2. sz. név)** 2005. január és november hónapok között még nem töltötte be 18. életévét. Nevezett 1988. január 27. napján született."

A VII.r. vádlott a tényállás VII/4. pontjában részletezett magatartásával a KRESZ 4. § (1) bekezdés c) pontját szegte meg.

Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának 24. oldaláról e tényállási pontba utalja annak megállapítását, hogy a **(forgalmi rendszám megjelölése)** frsz-ú személygépkocsi - helyesen - a VII.r. vádlott tulajdona, de annak üzembentartója a VII.r. vádlott apja.

A XIII.r. vádlott esetében a tényállás XIII. pontjának 2. és 3. bekezdését azzal egészítette ki, hogy a XIII.r. vádlott **(3. sz. név)-től** összesen 12.500,- Ft-ot, a XI.r. vádlottól 5.000,- Ft-ot, azaz összesen 17.500,- Ft-ot vett át az általa értékesített marihuana fejében [IX. nyomozati kötet 4021. és 4023. oldal].

Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának 27. oldal 1., valamint 28. oldal 1. és 2. bekezdését a tényállásba utalja, hiszen ez a keretjogszabály, illetőleg értelmező rendelkezés alapozza meg a vád tárgyává tett cselekmények büntetőjogi minősítését.

A másodfokú bíróság az ily módon kiegészített, illetőleg helyesbített tényállást tekintette irányadónak a másodfokú felülbírálat során.

A VII.r. vádlott és védője az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését célzó fellebbezésüket arra alapították, hogy álláspontjuk szerint - az egyébként általuk is törvényesnek tekintett - vád sem tartalmazta kellő részletességgel a kábítószerrel kapcsolatos magatartásoknál a kábítószer mennyiségét és tiszta hatóanyag tartalmát. Sérelmezték azt is, hogy az ítéleti tényállás a VII.r. vádlott esetében nem tartalmazza, hogy kábítószerfüggőnek minősül-e.

Ez utóbbi észrevételt a másodfokú bíróság is alaposnak találta és az iratok tartalma alapján az elsőfokú ítéleti tényállást kiegészítette azzal, hogy a VII.r. vádlott nem kábítószerfüggő, hanem csak un. alkalmi kábítószer fogyasztó. A Bf.II.472/2007/30.

védelemnek az a megállapítása, hogy a vádirat és ezzel együtt az ítéleti tényállás nem tartalmazza pontosan a VII.r. vádlott által átadott, illetőleg értékesített, valamint fogyasztott kábítószeres mennyiségét, illetőleg hatóanyag tartalmát, teljességgel megalapozatlan. E tekintetben az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása részletes adatokat tartalmaz. A kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények un. keretjogszabályát, a 142/2004. (IV.29.) Korm. rendeletet, illetőleg a hatóanyag tartalomra adott értelmező rendelkezést, a Btké. 23. §-ának vonatkozó rendelkezéseit a jogi indokolásában feltüntette, és a hatóanyag tartalmak számításánál e jogszabályi rendelkezést alkalmazta. Töretlen a bírói gyakorlat, hogy a hatóanyag tartalom megállapítása a le nem foglalt kábítószeres esetében nem szakértői feladat, azt a bíróság egyszerű matematikai számítással, a becsült értékek alapján maga állapítja meg (BH 2005.279). Az elsőfokú bíróság a hatóanyag tartalmaknál minden esetben a vádlottra kedvezőbb, legalacsonyabb értékkel számolt. A védelemnek az ez okból hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése tehát megalapozatlan.

A VII.r. vádlott és védőjének felmentésre irányuló fellebbezése pedig a bizonyítékok mérlegelését támadja. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a VII.r. vádlott tagadó vallomásaival szemben a tényállás VII/3. és 4. pontját illetően a vádlott-társak, illetőleg a tanúk terhelő vallomását fogadta el bizonyítékként. A másodfokú bíróság teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, mely szerint életszerűtlen a VII.r. vádlottnak az a védekezése, hogy a vele élettársi kapcsolatban élő **(2. sz. név)** pontos születési időpontját nem ismerte. A tanúvallomások pedig egybehangzóak voltak a tekintetben, hogy a VII.r. vádlott élettársának is adott kábítószer.

A tényállás VII/4. pontjában az elsőfokú bíróság szintén megalapozottan vont le következtetést a VII.r. vádlott bűnösségére. A tényállás kiegészítéséből megállapítható, hogy a VII.r. vádlott elfogását követően vizeletmintájából amfetamint mutattak ki. A szakértői vélemény e vonatkozásban megállapította, hogy a gépjárművezetés időpontjában a VII.r. vádlott bódult állapotban volt. E vonatkozásban is osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a járművezetés e fordulata esetében lényegtelen, hogy milyen mennyiségű volt a bódult állapotra okot adó szer a vádlott szervezetében. A bódult állapotban elkövetett járművezetés esetére ugyanis nincsenek olyan „értékhatárok”, mint a szeszestől befolyásolt állapotban elkövetett járművezetésnél. Így a vádlotti tagadó vallomás ellenében az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el a vádlott bűnösségének megállapításánál a szakértői véleményeket, illetőleg a toxikológiai véleményt.

A bizonyítékok mérlegelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezzel összefüggésben a vádlott felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem

vezethetnek. Ezért a VII.r. vádlott részfelmentésére irányuló védelmi fellebbezések is alaptalanok.

A VII.r. vádlott védője a tényállás VII/1-3. pontjában részletezett bűncselekmény minősítését is vitatta. A tényállás VII/1. pontjában részletezett cselekmény minősítését támadó védelmi fellebbezés alaptalan. Ez a tényállási pont kizárólag a saját fogyasztásra szánt kábítószerekre vonatkozik. Azok mennyiségét, hatóanyag tartalmát az elsőfokú bíróság iratszerűen állapította meg és a törvénynek megfelelően minősítette. A védő szerint a VII/2. pontban részletezett magatartásával a vádlott nem az ítélet szerinti Btk. 282/A. § (1) bekezdése szerinti, hanem a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő bűncselekményt követte el. Ez utóbbi bűncselekmény abban az esetben valósul meg, ha az elkövető csekély mennyiségű kábítószerre követi el az (1) bekezdésben részletezett magatartások (kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik) valamelyikét. Az irányadó tényállás szerint a VII.r. vádlott által átadott, illetőleg értékesített kábítószerek együttes hatóanyag tartalma meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 202 %-a. Ez azt jelenti, hogy az általa átadott, illetőleg értékesített kábítószerek együttes hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el (a tényállás kiegészítéséből megállapíthatóan annak 10,1 %-a). Így magatartása nem a védő által hivatkozott, hanem az ítéletben írtak szerint minősül, ezért az ezen minősítést támadó védelmi fellebbezés is alaptalan.

Osztotta viszont az ítéletábra a védőnek a tényállás VII/3. pontját támadó, a cselekmény eltérő minősítésére irányuló fellebbezését. Az irányadó tényállás szerint a VII.r. vádlott élettársának olyan mennyiségű kábítószerrel adott át, amelynek tiszta hatóanyag tartalma - a tényállás kiegészítéséből megállapíthatóan - összesen sem érte el a csekély mennyiség felső határát, annak csak 36 %-a. Ezért a VII.r. vádlottnak a tényállási pontban részletezett magatartása nem az ítéletben írt Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntetetténe, hanem a Btk. 282/B. § (1) és (2) bekezdés a) pontjába ütköző, de a (7) bekezdés b) pont I. fordulata szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntetetténe minősül.

Bf.II.472/2007/30.

Az ügyészi fellebbezés VI., XIII. és részben a VII.r. vádlott esetében a forgalomba hozatallal, nem pedig az átadással megvalósított kábítószerrel visszaélést indítványozta megállapítani.

Ezzel az ítélet tábla nem értett egyet. A forgalomba hozatal akkor valósul meg, ha az elkövető a kábítószer több, esetleg meg nem határozható számú személy részére juttatja. Ez történhet ingyenesen, vagy ellenszolgáltatás fejében. Nem vitás, hogy a forgalomba hozatal megvalósulhat úgy is, hogy a tettes csak egy személlyel áll kapcsolatban, akinek azért ad kábítószer, hogy az másnak vagy másoknak tovább adja. A forgalomba hozatalt az átadástól az átadó szándéka különbözteti meg. Az átadásnál az elkövető kizárólag azért adja a címzett birtokába a kábítószer, hogy az maga fogyassza el. A forgalomba hozatalnál azonban az elkövető szándéka arra irányul, hogy a címzett személy vagy személyek a birtokukba jutott kábítószer további személyeknek adják át vagy értékesítsék. A forgalomba hozatal tartalmilag többet jelent az egyszerű átadásnál abban is, hogy magában foglalja az áru tárolását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, az eladók és a vevők felkutatását, a szállítóeszközök és a kísérők biztosítását. Vagyis minden olyan magatartást, amelynek végső célja az, hogy a kábítószer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba (BH 2002.299.).

Ilyen elkövetői szándék egyik vádlott esetében sem bizonyítható. Az irányadó tényállásban a vádlottak terhére megállapított kábítószer mennyisége sem alapozza meg ilyen következtetés levonását. Ezért az ügyésznek az elkövetési magatartás megváltoztatására irányuló észrevételét alaptalannak tartotta az ítélet tábla.

Mindezekből az következik, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett vádlottak cselekményét túlnyomórészt helyesen minősítette.

Az e körben hiányosan lefolytatott bizonyítási eljárás miatt tévedett, amikor az V.r. vádlott bűncselekményeit kábítószerfüggő személyként elkövetettnek minősítette, tévedett továbbá a VII.r. vádlottnak a tényállás VII/3. pontjában részletezett bűncselekménye minősítésénél is.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeként megállapítható, hogy az V.r. vádlott a bűncselekmények elkövetésekor nem volt kábítószerfüggő. Ezért az elsőfokú ítélet tényállásának V/1. pontjában részletezett cselekvősége a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének, míg a 2. pontban részletezett cselekvősége a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és ugyanezen szakasz szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntettének minősül.

A 2008. január 1. napjától hatályos 2007. évi CLXII. tv. rendelkezésének megfelelően az ítélet tábla a másodfokú határozat rendelkező részében is feltüntette a bűncselekmények jogszabályi alapjait. A bűncselekményeket a BKv. 61. számú iránymutatása szerint nevezte meg.

Az ítéletábra az előzőekben már rámutatott arra, hogy a VII.r. vádlott által élettársának átadott kábítószeresek tiszta hatóanyag tartalma nem érte el a csekély mennyiség felső határát. Ezért a VII.r. vádlottnak ez a cselekménye - figyelemmel arra, hogy élettársa a kábítószeresek átadásakor a tizennyolcadik életévét még nem töltötte be - a Btk. 282/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontjába ütköző és a (7) bekezdés b) pont I. fordulata szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntetnének minősül.

Ami a büntetések enyhítésére, illetőleg súlyosítására irányuló fellebbezéseket illeti, azokat az ítéletábra a VI., VII. és a XIII.r. vádlott tekintetében minden irányban alaptalannak tartotta. Az V.r. vádlott esetében a minősítés megváltoztatására figyelemmel egyetértett az ügyész súlyosításra irányuló indítványával.

Ezt megelőzően a másodfokú bíróság a büntetés kiszabási körülmények vizsgálatánál megállapította, hogy azokat az elsőfokú bíróság többnyire helyesen állapította meg, az csupán annyiban szorult helyesbítésre, hogy az V.r. vádlott esetében mellőzte súlyosító körülményként értékelni a többszörös halmazatot. A tényállás kiegészítésével vált megalapozottá V.r. vádlott esetében annak súlyosító körülménykénti értékelése, hogy a vádlott a bűncselekményeket végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztések próbaideje alatt, illetve a VI.r. vádlott a bűncselekményt a próbára bocsátás próbaidejének lejártát követő negyedik napon követte el.

Valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében enyhítő körülményként értékelte az időmúlást.

Az V.r. vádlottnak a tényállás V/1. pontjában írt bűncselekményét a törvény öttől tíz évig, a 2. pontban írt bűncselekményét kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A halmazati szabályokra figyelemmel a büntetési tételkeret öttől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés. A bűncselekményes tárgyi súlyára, a számba vett súlyosító körülményekre Bf.II.472/2007/30.

figyelemmel az ítéletábra alaptalannak tartotta azt a védelmi fellebbezést, ami a megváltoztatott minősítés esetére indítványozta az enyhítő szakasz alkalmazását. Ugyanakkor főként a tényállás V/2. pontjában részletezett bűncselekmény esetén az átadott kábítószeresek tényleges mennyiségére, azok fajtájára figyelemmel az ítéletábra a törvényi minimumot némileg meghaladó szabadságvesztés kiszabásával is elérhetőnek látta a Btk. 37. §-ában részletezett büntetési célok megvalósulását. Ezért az V.r. vádlott büntetését a Btk. 85. § (1)-(3) bekezdése alapján a rendelkező részben írt tartamú szabadságvesztésre súlyosította.

A megváltozott minősítésre figyelemmel a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 42. § (2) bekezdés b/3. pontja alapján fegyház. Az V.r. vádlott igazolt szívbetegsége miatt azonban - osztva a védelmi fellebbezést - az ítéletábra a Btk. 45. § (2) bekezdésének alkalmazásával a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 43. § a) pontja szerinti börtönben állapította meg.

Az elbírált bűncselekmények tárgyi súlyára, az V.r. vádlott büntetett előéletére figyelemmel a másodfokú bíróság szükségesnek tartotta a mellékbüntetés tartamának súlyosítását is. Ezért az V.r. vádlottat 5 évre tiltotta el a közügyek gyakorlásától.

A VI.r. vádlott és védőjének enyhítésre és a vádlott előzetes mentesítésben részesítésére irányuló fellebbezései alaptalanok. A VI.r. vádlott ítéletben elbírált bűncselekménye kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát a törvényi minimumban állapította meg. Ennek végrehajtása az elsőfokú ítéletben helyesen hivatkozott Btk. 89. § (3) bekezdése alapján csak különös méltánylást érdemlő esetben függeszthető fel. Az elsőfokú bíróság tehát messzemenőig figyelembe vette a vádlott javára feltárt enyhítő körülményeket, a beismerő vallomást, a büntetlen előéletet, amikor a büntetési célok megvalósulását végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása nélkül is elérhetőnek találta. A számba vett súlyosító körülményekre, így különösen arra tekintettel, hogy a vádlott hasonló bűncselekmény miatt megállapított próbára bocsátás leteltét követő rövid időn belül valósította meg a vád tárgyává tett bűncselekményt, az ítéletábra nem látott indokot a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítésére. Csak az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés, illetőleg a próbaidő tartama szolgálhat kellő biztosítékot ahhoz, hogy a VI.r. vádlottat a jövőben visszatartsa újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezt a célt szolgálja a helyesen elrendelt pártfogó felügyelet is.

Az elbírált bűncselekmény tárgyi súlya, jellege miatt a VI.r. vádlott életvitelében bekövetkezett kedvező változások ellenére sem teszik indokolttá az előzetes mentesítést. Ezzel ugyanis a kiszabott büntetés súlytalanná válna.

A VI.r. vádlott esetében felsorolt enyhítő körülményekre, illetőleg az általa átadott kábítószeres fajtájára, mennyiségére tekintettel az ítéletábra nem tartotta indokoltnak a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzését, illetőleg a közügyektől eltiltás kiszabását. Ezért a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést is alaptalannak tartotta.

Saját álláspontjához képest tévedett az elsőfokú bíróság a VII.r. vádlott esetében kiszabott szabadságvesztés tartamának és végrehajtási fokozatának megállapításánál. A tényállás VII/3. pontjában részletezett bűncselekmény az elsőfokú bíróság minősítését alapul véve öttől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. E bűncselekmény esetében a Btk. 42. § (2) bekezdés b/3. pontja szerint a

szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. A többszörös halmazatra figyelemmel az elsőfokú bíróságnak csak az un. enyhítő szakasz alkalmazásával nyílt lehetősége a törvényi minimumot el nem érő szabadságvesztés kiszabására. Az elsőfokú bíróság azonban sem az un. enyhítő szakasz, sem az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását nem indokolta, ezek jogszabályi alapjaira sem hivatkozott.

A minősítés részbeni megváltoztatására figyelemmel - amely a többszörös halmazatot nem érinti - a VII.r. vádlottnak a tényállás VII/3. pontjában részletezett bűncselekményét öt évig terjedő szabadságvesztéssel bünteti a törvény. A tényállás VII/2. pontjában írt bűncselekmény büntetési tétele azonban kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés. A halmazati szabályokra figyelemmel a VII.r. vádlottal szemben kiszabható büntetési tételkeret kettőtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés.

Az ítéletábra a vád tárgyává tett bűncselekmények tárgyi súlya, többszörös halmazata miatt alaptalannak tartotta a szabadságvesztés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezéseket. Ugyanakkor az enyhítő körülményekre tekintettel a szabadságvesztés tartamának lényeges súlyosítását sem tartotta indokoltnak. Az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év 6 hónap szabadságvesztést a másodfokú bíróság arányos büntetésnek tekintette. A tényállás VII/3. pontjában részletezett bűncselekmény minősítésének megváltoztatása folytán helyes az elsőfokú bíróság által megállapított szabadságvesztés végrehajtási fokozata, amely a Btk. 43. § a) pontja alapján börtön.

Bf.II.472/2007/30.

A VII.r. vádlott által elkövetett bűncselekmények jellegére, különösen a tényállás VII/3. pontjában részletezett bűncselekményre tekintettel helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a VII.r. vádlottat eltiltotta a közügyek gyakorlásától, annak tartalmát is az indokolt mértékben állapította meg.

Itt jegyzi meg az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság az ezzel érintett vádlottak esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásánál nem hivatkozott a Btk. 55. § (1) bekezdésére, amelyet az ítéletábra pótol.

A VII.r. vádlott bódult állapotban gépjárművet vezetett hosszabb időn keresztül úgy, hogy abban utasokat is szállított. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor a közúti járművezetéstől is eltiltotta, és igen méltányosan annak tartamát a törvényi minimumban állapította meg. Ennek mellőzésére az ítéletábra indokot nem talált.

A XIII.r. vádlott esetében is osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a büntetési célok e vádlott esetében végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása nélkül is elérhetők.

Alaptalan az a védelmi indítvány, amely a Btk. 266. § (6) bekezdésének alkalmazására irányul. Erre ugyanis a Btk. 283. §-a szerint csak abban az esetben van lehetőség, ha a vád tárgyát a Btk. 282. § (5) bekezdés a) pontja szerinti csekély mennyiségű elkövetett fogyasztói magatartás képezi, vagy az elkövető kábítószerfüggő személy, mindkét esetben azzal az időbeli korláttal, hogy még az elsőfokú ítélet meghozataláig okirattal igazolja, hogy un. kábítószer-elterelő kezelésen vett részt. A XIII.r. vádlott azonban a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerinti un. terjesztői magatartással követte el a kábítószerrel visszaélés vétségét, továbbá nem kábítószerfüggő.

A szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzésére és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására irányuló ügyész fellebbezést alaptalannak tartotta az ítéletábra, hiszen a XIII.r. vádlott a bűncselekményt csekély mennyiségű kábítószerrel követte el, a bűncselekmény elkövetése idején hasonló bűncselekmény miatt még nem volt büntetve. Ezért az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya nem teszi indokolttá, hogy a korábban más bűncselekmény miatt pénzbüntetésre ítélt vádlottat a bíróság végrehajtandó szabadságvesztésre ítélje.

Az ítéletábra azonban arra sem talált indokot, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát enyhítse vagy a vádlottal szemben pénzbüntetést szabjon ki. Az irányadó tényállás szerint a vádlott gyakorlatilag semmibe vette a 2005. január 3. napjától 2005. szeptember 20. napjáig tartó un. elterelő kezelést, hiszen ez idő alatt is szívott marihuana tartalmú cigarettát. A kábítószer fogyasztás azonban nem képezte vád tárgyát. Az újabb elterelésre irányuló védelmi indítvány nyilvánvalóan a büntetőjogi felelősség alóli kibúvást célozta. A XIII.r. vádlottnak ez, a törvénnyel tudatosan szembeforduló magatartása (hiszen nemcsak fogyasztott kábítószerrel, hanem azt mások számára is értékesítette) mindenképpen indokolja a szabadságvesztés kiszabását. A számba vett enyhítő körülmények miatt azonban az ítéletábra is úgy tartotta, hogy a büntetési célok annak végrehajtása nélkül is elérhetők. Az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év próbaidő a pártfogó felügyelettel együtt kellő visszatartó erővel szolgál arra, hogy a XIII.r. vádlott a jövőben ne kövessen el újabb bűncselekményt.

Az elsőfokú ítélet tényállása részletesen tartalmazta azt, hogy az V., VI., VII. és XIII.r. vádlott kiknek, mennyi kábítószerrel értékesített. Az ítéletábra az ebből származó vagyon összegével egészítette ki a tényállást. A Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal

összefüggésben szerzett. Ezért az ítélet tábla az V., VI., VII. és XIII.r. vádlottal szemben a rendelkező részben írt összegű vagyonekhozást is elrendelt.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része a VII.r. vádlottól lefoglalt Delta-9-THC tartalmú ágvégződés súlyát nyilvánvaló elírás folytán tévesen jelölte meg, mert az helyesen 4,58 gramm. Ezért ezt a rendelkezést az ítélet tábla helyesbítette.

Észlelte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a VI.r. vádlottól lefoglalt kábítószer tartalmazó anyagokról, ezért azokat a Btk. 77. § (1) bekezdés b) és d) pontja alapján elkobozta.

Az elsőfokú bíróság az V.r. vádlott esetében a bűnügyi költség megállapításánál nem vette figyelembe a költségjegyzék 15., 16. tétele alatt bejegyzett, e vádlottat terhelő bűnügyi költséget. Ezért az ítélet tábla ezzel az összeggel pontosította az V.r. vádlottat terhelő, az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, amely helyesen 311.909,- Ft. A VII.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegénél nyilvánvaló elírás történt, mert az helyesen 326.253,- Ft, míg a

Bf.II.472/2007/30.

XIII.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 75.600,- Ft. Ezért e két utóbbi összeget is helyesbítette a másodfokú bíróság.

A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság az V.r. vádlott vonatkozásában az ügyész által a minősítés megváltoztatására, továbbá a fő- és mellékbüntetés súlyosítására, míg a VII.r. vádlott vonatkozásában a védő által a tényállás VII/3. pontja alatti cselekmény eltérő minősítésére irányuló fellebbezéseket ítélte alaposaknak, valamint osztotta a fellebbviteli főügyészségnek a vagyonekhozásra irányuló indítványát is.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítélet fellebbezésekkel felülbírált részét a Be. 372. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az V., VI. és a XIII.r. vádlottakat a másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 338. § (1) és (3) bekezdésére kötelezte a másodfokú eljárásban személyüket illetően felmerült bűnügyi költség viselésére.

A tényállás kiegészítéséből megállapítható, hogy az V.r. vádlott esetében fennállnak a Btk. 92. § (1) bekezdése szerinti összbüntetésbe foglalási feltételek. A jelen ítélettel elbírált büncselekményeket az V.r. vádlott az elsőfokú ítélet 9. oldal utolsó

bekezdésében részletezett összbüntetési ítélet (Békéscsabai Városi Bíróság 11.Bk.222/2006/2.) alapjául szolgáló valamennyi alapítélet jogerőre emelkedése előtt valósította meg. A tényállás kiegészítésében írt Békés Megyei Bíróság 3.B.174/2006/30. számú ítéletével, illetve a Miskolci Városi Bíróság 37.B.3520/2006/24. számú ítéletével kiszabott büntetések és a jelen ügyben kiszabott büntetés is quasi halmazati viszonyban áll. Ezért az ítélőtábla felhívta az elsőfokú bíróságot a Be. 574. § (1) bekezdése szerinti összbüntetési eljárás lefolytatására.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

S z e g e d , 2008. május 15.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk. Dr.Cserhádi Ágota sk. Dr.Katona Tibor sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.472/2007/30. számú ítélete és a Békés Megyei Bíróság 13.B.366/2007/2. számú ítéletének az V.r., a VI.r., a VII.r. és a XIII.r. vádlottra vonatkozó és a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és - a VI.r., a XIII.r. vádlott esetében fel nem függesztett részében - végrehajtható.

S z e g e d , 2008. május 15.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke